

Posudek školitele

na diplomovou práci

Ženy v tradičním judaismu se zaměřením na tradice a zvyky

Židovské obce v Praze od první republiky až po současnost.

Autorka: Silvie Příplatová.

Autorka předložené práce se pokusila konkretizovat původně zvolené široké téma „Ženy v židovské tradici.“

Úvodem mohu konstatovat, že co se týče formální stránky, odpovídá diplomová práce Silvie Příplatové v podstatě stanoveným požadavkům.

Problematický je však samotný obsah práce. Ten totiž, až na ojedinělé zmínky, naprosto neodpovídá tématu uvedenému v samotném titulu. Hlavním obsahem by mělo být podle něho popsání tradic a zvyků žen v židovské obci v Praze od první republiky po současnost (viz Úvod, s.7). Po přečtení předložené práce však zjistíme, že tomu tak není.

V první historické části nazvané poněkud nepřesně „Období první republiky až po rok 1989“ se autorka zabývá dosti chaoticky některými aspekty historického vývoje židovského obyvatelstva v českých zemích. Jedná se o nepřiliš zdařilou kompilaci vybrané literatury k tomuto tématu od českých i zahraničních autorů většinou v překladech do češtiny. Nehodlám se zabývat detailní kritikou textu této části, ale mohu jako příklad zcela kuriózního využití literatury poukázat na text na s. 11, kde je parafrázován text hesla *haskala* v publikaci „Judaismus, křesťanství, islám“ a vztažen naprosto nepochopitelně a období první republiky! Takovýchto nelogických pasáží je možno najít celou řadu. Aby tato historická úvodní část měla nějaký logický vztah k vybranému tématu, musela by autorka zaměřit svou pozornost na specifiku typů židovského osídlení v Čechách a na Moravě, jeho vývoj a proměny a v návaznosti na to ukázat specifiku židovské komunity v Praze, z níž by pak mohla vyplývat i případná specifika týkající se židovských žen.

Druhá část práce nazvaná „Soudobé postavení ženy v tradičním judaismu se zaměřením na tradice a zvyky Židovské obce v Praze“ se obsahově zcela vymyká stanovenému tématu. Až na výjimečné zmínky neobsahuje nic jiného, než popis příslušných halachických ustanovení a zvyků týkajících se ženy v ortodoxním judaismu, založený na kompilaci z příslušné literatury. Aby se odpovídajícím způsobem tuto tematiku podařilo zpracovat, bylo by nutno např. využít různých zdrojů z fondů Židovského muzea v Praze (vzpomínky, archivní materiály aj.) a též vyprávění dosud žijících židovských žen z Prahy (ke srovnání i z jiných míst v Čechách a na Moravě). Nikde jsem v práci nenašel vylíčení současného stavu v Praze!

I když se autorka předložené práce dostavovala na konzultace a byla několikrát upozorněna na to, že zejména druhá část se zcela vymyká tématu a je třeba využít výše zmíněné možnosti získání informací, nepokusila se v tomto smyslu svou práci upravit. Z výše uvedených důvodů musím konstatovat, že předložená diplomová práce Silvie Příplatové nespĺňuje požadavky kladené na tyto práce a hodnotím jí proto stupněm 4.

V Praze dne 12. září 2018.

Doc. PhDr. Bedřich Nosek, CSc.
vedoucí oddělení judaistiky.